

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב (מיסוי וכלכלה)
רחוב מנחם בגין 154, תל אביב 6492107
טלפון: 073-3924600, פקס: 03-5163093

המאשימה;

- נ ג ד -

בנימין נתניהו

1. באמצעות עוה"ד בעז בן צור, ישראל וולנרמן, דקלה סירקיס, כרמל בן צור ואסנת גולדשמידט-שרייר
מרחוב הארבעה 28, תל אביב
טל: 03-7155000-03-7155001 פקס:
ועוה"ד עמית חדד ונעה מילשטיין
מרחוב ויצמן 2 (בית אמות), תל אביב 6423902;
טל: 03-5333313-03-5333314 פקס:

שאול אלוביץ

2. באמצעות עוה"ד ז'ק חן ויהל דאר
מרח' ויצמן 2 (בית אמות), תל אביב 6423902;
טל: 03-6932077-03-6932082 פקס:

איריס אלוביץ

3. באמצעות עוה"ד מיכל רוזן עוזר ונעה פירר
מרח' ויצמן 2 (בית אמות), תל אביב 6423902
טל: 03-6932077-03-6932082 פקס:

ארנון מוזס

4. באמצעות עוה"ד נויט נגב ואיריס ניב-סבאג
מרח' ויצמן 2, תל-אביב 6423902;
טל: 03-6099914-03-6099915 פקס:

הנאשמים;

תגובת הנאשמים לתשובת המאשימה

במענה לתשובת המאשימה לבקשות הנאשמים 2-3 (להלן: **הנאשמים**) לפי סעיפים 108 ו-74 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) התשמ"ב – 1982 (להלן: **החסד"א**), ועל מנת שחלילה לא תיפול שגגה מלפני בית המשפט הנכבד בעקבות תשובת המאשימה, מתכבדים הנאשמים להגיב לתשובת המאשימה. נוכח הדברים האמורים בבקשותיהם, ונוכח המפורט להלן, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות למאשימה להעביר לנאשמים לאלתר את החומר המבוקש.

לחלופין, מתבקש בית המשפט הנכבד לקבוע דיון בשתי הבקשות בפניו לדיון הקבוע ליום 8.02.2021.

הרקע הצריך לעניין

1. בפני בית המשפט הנכבד מונחות שתי בקשות מטעמים של הנאשמים.
2. האחת, בקשה לפי סעיף 108 לחסד"פ, שעניינה להורות למאשימה להמציא לידי הנאשמים את תכתובת הוואטסאפ שנערכו בין כבי השופטת פוזנסקי כץ (להלן: **השופטת**) לבין ראש הצחי"מ המיוחד והיועץ המשפטי של רשות ניירות ערך, עו"ד שחם שביט (להלן: **שחם שביט**).
3. השנייה, בקשה לפי סעיף 74 לחסד"פ שבאה בעקבות החלטת בית המשפט העליון (בש"פ 9280/20 **אלוביץ' נ' מדינת ישראל**, מיום 14.1.2021), שעניינה:
 - א. להורות למאשימה להודיע להגנה ולהעביר לה כל תיקון תמליל המצוי ברשותה (בהתבסס על הצהרותיה בעבר ועל **פרשנותה המוטעית** להחלטת בית המשפט העליון ולפיה היא תעביר **רק תיקונים** "משמעותיים" לידי ההגנה;
 - ב. בהקשר הקודם, התבקש בית המשפט הנכבד להורות למאשימה להעביר לעיון הנאשמים אלתר תמליל ספציפי, שידוע שנמצא ברשותה: המדובר בתמליל המתוקן של השיחה בין אור אלוביץ לחוקרת סיוון סבג. ניסיונה של המאשימה שלא להעביר לידי ההגנה את התמליל על תיקוניו, שהיה מצוי בידה כבר מחודש ספטמבר 2019, עת השיב היועץ המשפטי לממשלה ליו"ר לשכת עורכי הדין, על דרך של שיחת השיחה לתמלול מחודש, היא **הפרה ברורה של החלטת בית המשפט העליון**.
 - ג. בית המשפט הנכבד התבקש להורות למאשימה להעביר לנאשמים את כל החומר שהוצג בפני בית המשפט העליון ובית המשפט הנכבד, שיש בו להציג את התמונה המלאה ביחס לתכתובות שבין חוקרים לנחקרים שלא נשמרו. בקשה זו באה בעקבות נתון חשוב ביותר שנתגלה לנאשמים רק מתוך החלטתו של בית המשפט העליון ולפיו חלק מהתכתובות שבין החוקרים לנחקרים (לרבות עדי מדינה) – לא נשמרו. למרבה התדהמה, מתגובת המאשימה גם לבקשה זו מתברר, שערוץ תקשורת "פרטי" ופסול זה, שהתקיים בין תני"צ אלי אסיג ותני"צ יואב תלם לבין נחקרים מהותיים בתיק, לא נשמרו. **נתון זה, לא הובא לידיעת הנאשמים בשום שלב עד שהתברר במקרה.**
4. היום, 1.02.2021 השיבה המאשימה לבקשות אלה.
5. מעיון בתגובת המאשימה בעניינים אלה, מתברר המכנה המשותף לכולם: מדובר בחומר חקירה שצריך היה, זה מכבר, להיות מגולה להגנה ומועבר אליה. תחת זאת, נדרשה ההגנה למאמצים גדולים, כדי לחשוף בכלל את דבר קיומם, ולהתגבר על סירוב עיקש ומאמצים אדירים מצידה של המאשימה שלא לגלות ולהעביר חומר זה.
6. נדמה היה, שלאחר הדיון שהתקיים בפני בית משפט נכבד זה ובבית המשפט העליון בבקשות לגילוי חומר חקירה, התבהרו הדברים די צרכם באופן שהחלטות יתקיימו ככתבן וכלשונון החומר המבוקש יועבר סוף סוף להגנה.
7. חלף זאת, ניכר שהמאשימה מבקשת לעשות דין לעצמה, ולהוסיף ולעמוד על סירובה העיקש לפעול כמתחייב ממנה על פי החלטות בית המשפט.

הבקשה לפי סעיף 108 - לקבלת התכתובות

8. כפי שצוין בבקשתם של הנאשמים עמדת המאשימה הייתה כי אין להטיל עליה את החובה לאסוף את התכתובות ולמוסרן להגנה, שכן לשיטתה המדובר במסע דיגי:
- "הבקשה שלהם היום **שנלך ונאסוף** את התכתובות זה בקשה שלא מן העניין, בעיני זה מסע דיגי" (פרוט' הדין בעמוד 82 ש' 26-27)
9. על יסוד עמדה זו, טעו המבקשים לחשוב כי התכתובות אינן מצויות בידי המאשימה.
10. כך גם טעה בית המשפט הנכבד לחשוב כעולה מהחלטתו המפורשת:
- "או כי **חלקם אינם בידי המאשימה**, ובכלל זה חומרי החפיפה של פילבר ומחברת שנתפסה ברשותו, וכן טיוטת הסכם העסקה של ניר חפץ (סעיף 8.ה לבקשת נאשמים 2-3 - **התכתובות וואטצאפ עם השופטת פוזננסקי**, וחלקים מסעיף 9 לבקשת נאשם 1) [ס' 5 להחלטה המשלימה] [ההדגשות אינן במקור – הח"מ]
11. בסעיף 145 בתגובת המאשימה לערר הנאשמים בפני בית המשפט העליון, אף נטען כי:
- "תכתובות אלה **לא נאספו** במסגרת "חומר תקירה" והמשיבה אף אינה מוצאת כל עילה לאוספן".
12. לאחר הדברים האלה כולם, הסתבר שהצהרותיה אלה של המאשימה לא היו נכונות. הדבר עלה בבירור מקביעותיו של כבוד השופט בדימוס ריבלין, בדו"ח מיוחד של נציב הביקורת על השופטים בפרשה זו. שם, צוין במפורש:
- "תפסתי את **מלוא התכתובות** בין עו"ד שחם שביט לבין השופטת כפי שהן נצפות במכשיר הסלולרי של השופטת וקיבלתי לידי, **באדיבות פרקליטות המדינה את תכתובות הוואטצאפ כפי שהן נצפו במכשיר הטלפון של עו"ד שחם שביט**, ערכתי השוואה בין התכתובות ומצאתי ביניהן זהות, למעט שינויים בתכולת המסכים. במסכי הטלפון של עו"ד שחם שביט כפי שצולמו לא נקטעו מסרונים מסוימים. השוני היה טכני" [ס' 3 לדו"ח הנציבות מיום 27.2.2018].
13. משהתבררו הדברים כהווייתם ולאור החלטת בית המשפט העליון כי הבקשה צריכה להיות מוגשת במסגרת סעיף 108 לחסד"פ, הפנו הנאשמים את תשומת לב בית המשפט הנכבד לדברים אלה, וביקשו צו שיוורה למאשימה להמציא את המבוקש שהסתבר שאכן נמצא ברשותה.
14. בעקבות בקשה זו, הורה בית המשפט הנכבד למאשימה להשיב **לשאלה אחת בלבד**:
- "המאשימה תודיע בתוך שבוע ימים, אם המסמכים המבוקשים נמצאים בידי פרקליטות המדינה, כנטען".
15. והנה, בניגוד להחלטה המפורשת של בית המשפט הנכבד, לא הסתפקה המאשימה בגילוי העובדה כי אכן התכתובות המבוקשות מצויות ברשותה (בעמוד 1 לתשובה), אלא הוסיפה וביקשה לדחות את הבקשה לגופה,

- כשהיא מנמקת את עמדתה בהרחבה (עמודים 5-2 לתשובה) ומוסיפה בקשה שלא לקיים דיון בעל פה בעניין (סעיף 10 סיפא לתשובת המאשימה).
16. **די בכך שהתברר שאין עוד מחלוקת על כך שבניגוד להצהרותיה המפורשות של המאשימה התכתובות המבוקשות מצויות ברשותה, וכי על בסיס הצהרות שגויות אלה קבע בית המשפט הנכבד הזה בטעות כי אין למסור את החומר המבוקש להגנה מטעם זה – כדי שבית המשפט הנכבד ייעתר לבקשה ויורה למאשימה למסור לאלתר את החומר המבוקש להגנה.**
17. העובדה שהמאשימה, אשר ליוותה את הצוות החוקר, לרבות את חבר הצח"מ המיוחד עו"ד שחם שבטי, ונדרשה בזמן אמת בעצמה ולא באמצעות אחר ל"פרשת המסרוניס" - לא ביררה כדבעי את השאלה האם התכתובות המבוקשות מצויות ברשותה בטרם השיבה לבית המשפט הנכבד את אשר השיבה ובטרם ענתה לבית המשפט העליון בכתב - רובצת לפתחה.
18. מכל מקום, מה לנו אם החומר המבוקש מצוי בידי פרקליטות המדינה או בפרקליטות מיסוי וכלכלה שבפרקליטות המדינה. על פניו מדובר בתירוץ שמוטב היה שלא הועלה משהועלה.
19. באשר לטענות המאשימה לגופו של עניין (אותן מצאה לנכון לפרט בניגוד להחלטת בית המשפט הנכבד), הרי שאין יסוד לטענה לפיה מדובר בבקשה מוקדמת, שצריכה לעלות אגב ברור הטענה להגנת מן הצדק.
20. ראשית, המאשימה יצרה לעצמה סדרי דין שאין בהם היגיון זולת פגיעה בהגנת הנאשמים. לשיטתה, הנאשמים יהיו זכאים לקבל חומר לפי סעיף 108 לחסד"פ שמבסס את טענת ההגנה מן הצדק שטענו, רק אחרי שיוכיחו את טענתם. אלא שהדעת נותנת שהנאשמים אינם יכולים להוכיח את טענתם עד שלא יימסר להם החומר הרלבנטי. יוצא שעמדת המאשימה יוצרת "מעגל שוטה" המסכל את הגנת הנאשמים.
21. שנית, הנאשמים כבר העלו טענה של הגנה מן הצדק במסגרת טענותיהם המקדמיות. כפי שהוטעם בבקשה, בית המשפט הנכבד נתבקש לדחות את הכרעתו בסוגייה לשלב אחר של המשפט עד לאחר הנחת התשתית העובדתית המתאימה. והנה, במסגרת בקשה לצו לפי סעיף 108 לחסד"פ מבקשים הנאשמים להניח תשתית זו.
22. בנסיבות אלה, לא ברורה טענת המאשימה. שהרי, לשיטתה לצורך בקשה לפי סעיף 108 לחסד"פ, יש להניח תחילה תשתית. אולם, היא מתעלמת במפגיע מהעובדה שתשתית כזו הונחה גם הונחה. הן בהעלאת הטענה להגנה מן הצדק, והן בביסוסה במה שהתגלה בפרשת המסרוניס ופורסם ב-5 החלטות שיפוטיות ומעין שיפוטיות.
23. מגדילה המאשימה לעשות, ומבקשת שבית המשפט בהתעלם ממחדליה ומהאמור לעיל, ובהתבסס אך ורק על טעמי התנגדותה כאמור - יידחה את הבקשה אף מבלי לקיים בה דיון בעל פה.
24. ואנו נאמר: כזאת עוד לא נשמע. נוכח האמור לעיל, שנכתב בריסון ובלשון המעטה, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות למאשימה להעביר את החומר המבוקש לאלתר. לחלופין, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על קיום דיון בפניו בו יישמעו טענות הצדדים בהרחבה. הן, בפן העובדתי של השתלשלות העניינים, והן בפן המשפטי בו לא מצאנו לנכון להרחיב כאן.

25. בשולי הדברים בפרק זה, נוסף:

- א. בנסיבות העניין, מוטב היה לה למאשימה אלמלא הייתה טוענת שלא התקיים "שינוי נסיבות הולם" אשר יצדיק עיון בחומר המבוקש, וכי בקשה זו, היא למעשה "אותה הגברת בשינוי אדרת" (עמוד 2 לתשובה). מקום בו לא גילתה המאשימה (למצער, לא ביררה את הדברים לאשורם) שהחומר המבוקש אינו ברשותה ושהחלטת בית המשפט הנכבד הזה התבססה על הצהרה מוטעית, היא אינה יכולה לטעון טענה זו.
- ב. ברוח הדברים האלה, גם לא ניתן לקבל את הטענה המפורטת בסעיף 9 לתשובה, ולפיה היא "מתקשה מאוד לראות" כיצד מסייעות התכתובות האמורות להגנה. טענות אלה לגופו של עניין, צריכות היו להיות מובאות על ידה, במענה לבקשה לגילוי חומר חקירה לפי סעיף 74 לחסד"פ, לו הייתה מציינת המאשימה כי התכתובות אכן בידה. במצב דברים כזה יכולים היו הנאשמים להגיב לטענות (בנוסף לטיעוניהם לגופה של בקשה בדיון).
- ג. בטענת המאשימה, כאילו המדובר ב"אותה הגברת בשינוי אדרת", היא גם מתעלמת מקביעתו המפורשת של בית המשפט העליון שלפיה על הנאשמים לפנות לבית המשפט הנכבד הזה בבקשה לפי סעיף 108 לחסד"פ בבקשתם לקבל את התכתובות, חלף פנייתם לפי סעיף 74 לחסד"פ.

הבקשות לפי סעיף 74 לחסד"פ

א. הבקשה לקבלת התמלילים המתוקנים

26. בתשובת המאשימה לבקשה זו, טוענת המאשימה שאין ביכולתה להמציא "יש מאין" תמליל חקירות מתוקנים שאינם מצויים ברשותה.
27. בניגוד לטענה, בקשת הנאשמים התבססה על הצהרות המאשימה עצמה עוד בדיון שהתקיים לפני חצי שנה, לפיהן כבר באותם ימים היא עמלה על הכנת התיק, וכחלק ממהלך עבודתה הרגיל, היא עברה על תמלילים והקלטות (ס' 16 לבקשת הנאשמים וההפניות שם). מכאן, כך, הוטעם בבקשה, החלטת בית המשפט העליון הנכבד וחיובה של המאשימה ליידע את ההגנה ולהעביר לידה מיד תיקונים בתמליל משאלה מתגלים לה. שאם לא כן, כך קבע בית המשפט העליון, הדבר גובל בהטעיית הנאשמים.
28. בתשובתה, המאשימה גם אינה מתייחסת כלל לסייג שהיא ביקשה להוסיף להחלטת בית המשפט העליון לפיו היא תעביר לנאשמים רק "תיקונים משמעותיים" שנערכו וייערכו בתמלילים. על כך, עמדו הנאשמים בבקשתם (ס' 9-14 לבקשת הנאשמים). ניסיון זה של המאשימה, לקרוא שלא כהלכה, את החלטת בית המשפט העליון נותר ללא מענה בתשובתה, והדבר אומר דרשני.
29. אין זאת אלא, שכפי שעולה מהצהרות המאשימה היא ערכה תיקונים בעצמה (בכתב יד או בכל דרך אחרת) על גבי התמלילים עליהן עברה במהלך הכנותיה למשפט. תיקונים אלה, על פי הוראת בית המשפט העליון, צריכים להיות מועברים להגנה בין אם מדובר בתיקונים שלה (להבדיל מחברת תמלול) ובין אם מדובר בתיקונים שאינם משמעותיים לשיטתה.

30. בבית המשפט העליון ניסתה המאשימה לטעון בדיוק את אותם הטענות אותם היא מעלה כעת בתשובתה לבקשה בפני בית המשפט הנכבד הזה. דא עקא, שבית המשפט העליון בהחלטתו כבר דחה את הסברי המאשימה, והורה לה להעביר לרשות ההגנה את המבוקש. דרך הילוכה של המאשימה, מגלה כי דווקא היא מנסה לטעון את אותן הטענות במסגרת אחרת, בבחינת "אותה הגברת בשינוי אדרת".
31. מטעמים אלה, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות למאשימה לקיים את החלטת בית המשפט העליון, ולהעביר לנאשמים את המבוקש. לחלופין, מתבקש בית המשפט הנכבד לקיים דיון בפניו בעניין זה בו יוכל להוסיף ולברר את הסוגייה ככל שימצא לנכון לעשות כן.

ב. תמליל השיחה בין אור אלוביץ לבין החוקרת

32. בסעיף 4 לתשובתה, מבקשת המאשימה לדחות את הבקשה לקבל את התמליל המתוקן שברשותה מאז תודש ספטמבר 2019, כשהיא מנסה לתלות עצמה על דברי הח"מ בדיון מיום 19.7.2020.
33. לדבריה, עולה מדברי הח"מ כי התביעה צריכה ללכת ולתמלל את התמלילים שבחומר החקירה ולתקנם. המאשימה מוסיפה וטוענת כי כך בדיוק עשתה בעקבות החלטת בית המשפט העליון עת פנתה לחברת התמלול בבקשה לתמלל מחדש את השיחה שבין אור אלוביץ לחוקרת.
34. מדובר בעמדה מיתממת באופן קיצוני, לשון המעטה.
- א. ראשית, דברי הח"מ בדיון מיום 19.7.2020 נאמרו עוד בטרם נודע להם, בעקבות החלטת בית המשפט הנכבד הזה, שהורתה למאשימה להבהיר את הדברים – שיש בידי המאשימה, כבר מחודש ספטמבר 2019, תמליל מתוקן כאמור.
- ברור שמשעה שנודע להגנה על קיומו של התמליל המתוקן שברשותה, בקשתה במסגרת סעיף 74 הן בפני בית המשפט הנכבד הזה, והן בפני בית המשפט העליון לקבל תמליל זה.
- לפיכך, ההפניה לדברי הח"מ כתנא דמסייע לעמדת המאשימה, אינה ראויה. לשון המעטה.
- ב. שנית, בית המשפט העליון התייחס לבקשה ברורה זו של הנאשמים, כאשר הורה למאשימה להעביר את התמליל המתוקן, תוך מתיחת ביקורת נוקבת על שלא עשתה כן עד כה וכי הדבר גובל בהטעיית נאשמים ובהפרה של חובת ההגינות כלפיהם.
- ג. שלישית, התייחסות הנאשמים לתמליל האמור הייתה בבחינת דוגמא לקושי שהגנה ניצבת בפניו בהכנת התיק. משהתברר שהמאשימה יודעת על טעויות בתמלילים שהועברו להגנה, דרשו הנאשמים את כל התיקונים האמורים ולא רק את התמליל האמור. עמדתם זו של הנאשמים התקבלה על ידי בית המשפט העליון.
35. בנסיבות אלה, לא ברור כיצד מהינה המאשימה שוב לעשות דין לעצמה, ולא לקיים את החלטת בית המשפט העליון כלשונה.
36. די בבקשת הנאשמים על נימוקיה ועל האמור בתגובה זו, על מנת שבית המשפט הנכבד יורה למאשימה להעביר לאלתר להגנה את התמליל המתוקן שהיה ברשותה כבר מחודש ספטמבר 2019. לחלופין, וככל שבית

המשפט הנכבד יסבור שהוא מבקש לברר עוד את העניין, מתבקש בית המשפט הנכבד להקדיש את הדיון הקבוע בפניו ליום 8.02.2021 גם לעניין זה.

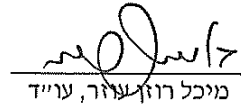
ג. תכתובות שבין חוקרים לנחקרים

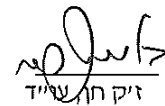
37. גם עניין זה מדגים את אופן הילוכה של המאשימה והערמת קשיים, שלא כדין, על ניהול הגנתם של הנאשמים.
38. יוזכר, שרק מתוך החלטת בית המשפט העליון, התברר לנאשמים כי ישנן תכתובות שלא תועדו בין חוקרים לנחקרים. נוכח גילוי זה, פנו הנאשמים בבקשה לבית המשפט.
39. והנה, כדי להוסיף הלם על התדהמה, מסתבר מתשובת המאשימה, כי שני חוקרים בכירים, ראש היאל"כ אלי אסייג, וראש זרוע החקירות, יואב תלם, קיימו ערוץ תקשורת "פרטי" עם נחקרים מרכזיים, מבלי שהדברים תועדו בדרך אחרת בתיק החקירה.
40. דרך קלוקלת זו, המנוגדת לחלוטין לפקודות המשטרה, לדין ולשכל הישר – הביאה לזקק ראייתי של ממש. מסתבר, שמכשירי הטלפון של חוקרים בכירים אלה הוחלפו ולא נשמר גיבוי למכשיר הקודם.
41. עובדות משמעותיות ביותר אלה, לא גולו להגנה עד כה. הן לא הוצגו בדיון בבית המשפט המחוזי, הן גם לא הושמעו בדיון בבית המשפט העליון. ואנו נתמה: אם ביקשה המאשימה לטעון שתכתובות לא נשמרו, על שום מה הוותר הדבר מההגנה? מדוע לא נאמרו הדברים, בפומבי, באולם בית המשפט?
42. שוב, מוצאת עצמה ההגנה – כשהיא ניזונה בדיעבד משברי מידע וכשהיא נאלצת לצעוד בדרך חתחתים במלחמה על זכויותיה - לגלות נתונים שאין חולק שהם מהותיים ביותר למשפט.
43. גם כאן, כהרגלה, "מגלגלת" המאשימה את הכדור לפתחם של הנאשמים והופכת את המציאות על פניה.
44. לשיטתה, שתיתכן רק אם נתעלם ממחדליה האמורים, יש לדחות את בקשת הנאשמים לקבל את כל התכתובות שבין החוקרים לנחקרים משום שבקשה זו, כך נטען, עומדת בניגוד גמור להחלטת בית המשפט העליון ולמתווה שנקבע על ידו.
45. והרי, החלטת בית המשפט העליון התבססה על כך שתכתובות לא נשמרו ושתון זה היה ידוע וברור גם להגנה.
46. כך או אחרת, מקום בו ההגנה למדה רק עתה על מצב הדברים, ברי שזכותה לדרוש מהמאשימה **לשחזר את כל אותן תכתובות שלא נשמרו.**
47. לא ייתכן, שתוך פגיעה מהותית בזכות הנאשמים להליך הוגן, מתעלמת המאשימה מחובתה הבסיסית לנסות ולתקן את מחדלה החמור באי שמירת התכתובות שבין חוקרים בכירים לבין עדים מרכזיים במשפט.
48. לפיכך, ודווקא על בסיס מה שמתגלה לראשונה בתשובת המאשימה, **מתבקש בית המשפט הנכבד להורות למאשימה לפעול בכל האמצעים הקיימים לשחזור כל ההתכתובות הפרטיות שנוהלה בין החוקרים הבכירים לבין העדים המרכזיים.**

49. לחלופין, ככל שבית המשפט יסבור כי יש להוסיף ולברר את הסוגיה, מתבקש בית המשפט להורות כי הדיון הקבוע ליום 8.02.2021 יוקדש גם לעניין זה.

יהל דאר, עו"ד

נעה זיב, עו"ד

מיכל רוזן עוזר, עו"ד

זיק חן עו"ד

חן, יערי, רוזן עוזר ושות'
ב"כ הנאשמים

01 פברואר 2021
י"ט שבט תשפ"א